

[Kai Moltke.]

gælde, og af hvilket indhold skal den være, og hvilket alternativ stiller socialdemokratiet i praktisk formulerede forslag op som modvægt mod regeringens politik?

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.49.

Mødet genoptaget kl. 13.

Man gik til dagsordenens punkt 2:

Spørgsmål til ministrene.

Af Bertel Pedersen til arbejdsministeren:

„Agter ministeren på baggrund af de seneste oplysninger vedrørende farlige limarter at ændre arbejderbeskyttelsesloven, så ulykker i denne forbindelse kan undgås?“

Bertel Pedersen: Når jeg rejser dette spørgsmål over for ministeren, er det på baggrund af de ulykker, der i de seneste år er overgået arbejdere, der er beskæftiget med de klæbestoffer, der anvendes ved gulvbelægningsarbejder og vægbeklædninger. Det drejer sig om forgiftningsulykker, men i lige så høj grad om forbrændingsulykker ved eksplosiv antændelse af de dampe, der udvikles ved anvendelse af de fleste limsorter.

I den gældende lov om arbejderbeskyttelse findes nogle bestemmelser vedrørende farerne i så henseende, § 5, stk. 2, og § 9, stk. 2. I 1963, hvor man efter en eksplosionsulykke havde en drøftelse med parterne inden for gulvbelægningsbranchen, udsendte direktoratet en meddelelse om midlertidige regler for arbejder, hvor der anvendes klæbestoffer, der indeholder sundhedsskadelige og brændbare opløsningsmidler. Under stk. 2 og 3 i disse regler findes et afsnit om ventilation, mekanisk eller ved, at arbejdet foregår for åbne vinduer. Under stk. 4 omtales, at hvis ventilation som nævnt under stk. 2 og stk. 3 ikke er gennemførlig, skal

der anvendes filtermasker. Men det tilføjes, at risikoen for eksplosion og brand stadig er til stede.

Så vidt de gældende bestemmelser. Spørgsmålet er, om disse regler er effektive nok, og her må der generelt sættes et meget stort spørgsmålstegn. I alt for mange tilfælde kan det konstateres, at reglerne er umulige at anvende, især i forbindelse med modernisering af gamle lejligheder, hvor det ofte er tilfældige og for tilfældet oprettede småfirmaer, der udfører en mængde af dette arbejde, og som arbejder uden at kende til arbejderbeskyttelsesloven og farerne ved anvendelse af de farlige limtyper.

Ved henvendelse fra Sadelmager- og Tapetsererforbundet i Danmark til arbejdstilsynet om forholdene ved anvendelse af disse farlige limarter både med hensyn til indånding og brandfare har man fået at vide, at mangel på arbejdskraft bevirker, at man ikke kan følge de mange arbejdspladser og kontrollere, hvilken type lim der anvendes. Der er mange giftige limtyper, som angriber de indre organer, og derfor stiller jeg spørgsmålet til ministeren. Jeg håber, at ministeren vil give et positivt svar på mit spørgsmål.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Klæbestoffer af den art, det her drejer sig om, har i en længere årrække været anvendt inden for industrien, hvor det efter arbejdstilsynets oplysninger uden større vanskeligheder har været muligt at få gennemført de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger. Da anvendelsen af sådanne klæbestoffer blev almindelig også ved visse arbejdsprocesser inden for bygge- og boligområdet, blev det hurtigt klart, at det på grund af de forhold, hvorunder arbejdet her foregår, ville være nødvendigt at udfærdige særlige forskrifter.

På grundlag af drøftelser med branchens organisationer udfærdigedes i 1963 forskrifter om sikkerhedsforanstaltninger, herunder først og fremmest som af hr. Bertel Pedersen nævnt ventilation, om fornødent ved udsugning og tilførsel af frisk luft, og eventuel brug af filtermaske eller maske med luftforsyning.

Da der imidlertid fortsat fremkom klager over arbejdsforholdene på det område, det her drejer sig om, blev spørgsmålet senest i 1969 genstand for forhandlinger mellem